

flaaden blevet saa elendig, at den ikke længere kan give Bonus i Kassen som forhen? Hvor er de store Gevinste gaaet hen? Vi har jo Lov til at tænke og slutte ud fra, hvad vi har set. Thi det kan jo umulig være Fiskerne og Arbejderne, der har faaet dem, desværre kuns.

Nu, da Sambands- og Selvstyrepartiet selv har gjort sig umulige, optræder Formanden for Købmandsforeningen samt flere andre paa Arenaen for at gøre Forsøg paa at redde den dødsdømte Politik, »for ellers slutter Stauning«, siger Hr. Holm Jacobsen. »Vi maa have Valg paa et nyt Parti, som skal hedde Erhvervspartiet.« Og det skal være konservativt? Men hvad Forskel er der paa den konservative Politik og den Politik, som Samband og Selvstyre fører? Jeg kan ikke indse, at der bliver nogen Forskel, da de nævnte Partiers Politik kun gaar ud paa at nyde uden at yde tilsvarende. Samfundet opnaar altsaa ikke nogen Forbedring, selv om det nye Parti skulde faa et Flertal sat ind, hvilket jeg dog paa Forhaand ikke tror er muligt, idet Fiskere og Arbejdere aldrig kan gaa med til at sætte Bederne til at overtage Taburetterne i Lagtinget efter Samband og Selvstyre. Fiskerne, Arbejderne og vore Kvinder kender jo alt for godt til disse Herrer Omsorg og Hensynsfuldhed imod de smaa i Samfundet. Men lad os dog blot faa Valg, det var Synd andet end at d'Herrer skulde faa deres Lyst tilfredsstillet. Men Resultatet vil sikkert blive lige sørgeligt for dem.

O. M. Schultz.

## Lord Kitcheners Dødsskib fundet.

Det engelske Admiralitet har købt Retten til at hæve de 40 Millioner Guld fra Havbunden af et norsk Bjergningselskab. — En fantastisk Historie i »Tidens Tegn«.

»Tidens Tegn« bringer med det tyske Blad B. Z. am Mittag som Kilde en fantastisk Historie

við bryggjuna uttan segl og við brotnari mastur, snaraði hon sær móti manninum, ið fylgdist við henni, tók í hondina á honum og brosaði.

Ardi drap hövðið og lurtuði.

»Jú, hetta er Gera —« segði hann. »Tess harðari og grimligari ill forlog soka á honum, tess meiri syngur hann. Hann hevur brotið bát sín, mist tveir evnarligar synir, kona hansara leyp frá honum í summar. Hann eigir ikki oyrvirði og pinist av eygnabreki, so hann er við at verða blindur. Og tú syngur Gera. Og soleiðis man hann fara at sýngja, til deyðin vitjar hann. Kærleikin vikur ikki frá honum.

Uriana dróg hondina spakuliga frá honum aftur. Hann hevði ikki skilt hana.

Tá ið tey komu til smáttu hansara, bíðaði Uriana í durunum, meðan sjómaðurin leitaði

# LÝSING

Tað verður her gjort kunnigt, at eftirstoður av kommunskafti fyri januar og april ársfjórðingar 1934, sum ikki eru goldnar innan 1. september h. á., verða sendar pantfutanum til pantingar.

Tórshavnar býráð, 22. august 1934.

**Tey bestu agenturir**  
og  
**tær bestu engros-vørur**  
hevur

**N. S. Johannesens Eftf., Tórshavn.**  
Telf. 192. — Telegr.-adr.: Agentur.

## Svart buksuvaðmal

av tí viðgitta føroyska slagnum fæst altíð hjá

Telf. 40.

**Johan Evensen.**

Telf. 40.

om en norsk Bjergningsdamper »Oscar«, som allerede for tre Aar siden skal have fundet Vraget af det engelske Krigsskib »Hampshire«, som blev skudt i Sænk af Tyskerne ved Orkneyerne. Det var ved denne Lejlighed Lord Kitcheners omkom, og »Hampshire« havde foruden den engelske Krigsminister en Ladning paa 40 Millioner Pund i Guld ombord. Der har været gjort adskillige Forsøg paa at finde Skibet, ikke mindst fra det engelske Admiralitets Side, men det har hidtil været forgæves. Den norske Bjergningsdamper har i en Aarrække arbejdet med Sagen og skal for tre Aar siden have fundet »Hampshire«. Fundet blev holdt hemmeligt, da »Oscar« fører og Besætning selv ønskede at hæve det engelske Guld, men dette er ikke lykkedes, og nu har Skibets Reder solgt Retten til at hæve Skatten til det engelske

Admiralitet. Selskabet faar en betydelig Sum, og Mandskabet paa den norske Damper faar udbetalt seks Aars Løn hver, men skal saa til Gengæld forpligte sig til ikke at foretage yderligere Bjergningsforsøg i seks Aar.

»Oscar«, hvis Kaptajn er Hollænder og hedder Medina, har haft en amerikansk Laasekspert nede i den sunkne »Hampshire«, og denne har fra Skibets Pengeskab fremdraget Kaptajnens Signetring og Skibspapirerne, der er overdraget det engelske Admiralitet som Bevis paa, at Historien er paalidelig nok. »Hampshire« ligger paa 120 Meter Vand, og Dykkerundersøgelsen skal have kostet adskillige Menneskeliv.

Historien lyder saa fantastisk, at man maa tage ethvert Forbehold, indtil den bekræftes nærmere.

## Telegram frá Porkeri.

Magnus Dahl sigur, at Dagaard Jensen lovaði »Tjaldrinum« á beding í Holstenborg. Bedingin hevði litið arbeiði um tað mundið.

Danbjørg.

# Annoncerende!!

**Vejen til**  
en virksomhedsfuld  
**Reklame**

gaar gennem en Annonce i

**„Føroya Social-Demokrat“.**

**„Føroya Social-Demokrat“**

har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“ til al Avertering i Fremtiden.

## S.S. „Force“.

|                  |         |
|------------------|---------|
| Úr Føroyum ..... | 1/9—34  |
| Í Hamburg .....  | 5/9—34  |
| Úr Hamburg ..... | 8/9—34  |
| Í Hull .....     | 10/9—34 |
| Úr Hull .....    | 13/9—34 |
| Í Føroyum .....  | 17/9—34 |

P í Skipafelagið Føroyar.

**RITA SÆBESPAANER**  
til al finere Vask.

## Matvøruhandil

**Anton Kragesten.**

Vi fremstiller nu færøsk Smelteost

den er fed velsmagende og billig

A/S Thorshavns Mælkeforsyning  
& Margarinefabrik.

## „SMÆRAN“

hevur góðar og bílgar vørur. Ringið ella skrivið. Vørurnar verða sendar um allan býin og út á bygd.

**Rita Stangsæbo** kan bruges til alt — bør bruges af alle —.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkeforsyning  
& Margarinefabrik.

## Málaraforrættning.

Papp, tapet, møbelpolitur, alt malarafaknum viðvíkjandi! Best, bilagast. — Ordrar frá bygdum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.  
Telef. 287.

Hvorfor gaa over Aaen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar De kan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken — „OKKARA“

**Toiletsæben „Okkara“** er den fineste fine og den billigste billige af al Toiletsæbe

Útgevarar: Javnaðarmannafelag. Blaðstýrarar: P. M. Dam, Tvøroyri, ábyrgdarmaður. P. K. Mouritsen, Tórshavn. Prentsmiðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

eftir fleygingarnetunum. Hann fekk henni tey og segði:

»Tak hesi, og havið tit tey so leingi, ið lykkum tørvar tey.«

Hon drap hövðið og fór uttan at mæla eitt orð. Leið hennara lá framvið bátinum, har Gera sang í sama lagi, Gera, sum forlogsmornurnar eltu, men sum óeyddan ikki fekk boigt.

Eftir hetta mótti Ardi Urianu ofta og undraðist mikið á eygnabrá hennara — so fólín hon var vorðin í andlitinum! Hann hugsaði ofta um, hvør sorg tað mundi vera, ið hon goymdi uppa. — — —

— — — Eitt kveldið, sum hann nýliga var komin umborð á bát sín, sá hann Urianu knappliga standa á bryggjunum. Vindurin spældi í tí hvíta turriklaðinum.

»Ardi, eg verði at tala við teg!« Hann högdi bátshakan í ein bryggjusteyra og dró snekkjuna

at landi, so Uriana kundi stíga umborð.

»Hvar ættlar tú tær?« spurdi hon í skundi.

»Til útórðar.«

»Eg fari við tær.«

Ardi helt, at hon ikki var rættisiktað.

»Vilt tú hava meg við tær?« spurdi Uriana.

»Tú ert ikki nakað barn longur, Uriana,« segði hann, »og átti at dugað at skill, at eg ikki kann taka teg einamalla við út á havnú undir náttina.«

»Tað er mær fyrri bestum at sleppa við tær! Alt annað er mær einkisvert. Eg havi bíðað eftir tær í tríggjar tímar í kveld, og nú mást tú ikki koyra meg frá tær.«

Í sjómansins svørtu eygum brann tráin, snøggliga eins og eldfestingin. Men viðbragðið hansara gjørdist tunglynt.

Hann stóð framálutandi og helt bátinum at bryggjunum við bátshakanum. Hann var battleysur, og bróstið nakið. Nú var vorðið myrkt. Bátarnir, ið vóru farnir frá landi, vóru allir komnir langt út á hav.

»Uriana, hugsa væl um, hvat ið tú gert.«

»Eg fari við tær!« segði hon og leit fast at honum.

Tá fetti Ardi sær á, kipti krókin leysan og setti segl. Vindurin tændi seglið, og sum orvurin flegg báturin til havs.

Eitt lítið bíl tagdu bæði, men so segði Ardi:

»Tú ert vágað, Uriana. Ansa eftir tær. Um tú íðrar teg eftir at vera komin við, far tær so niður undir, og eg skal gloyma, hví tú ert komin higar.«

»Tú, eg elski teg!« rópaði hon og blakaði seg niður fyrri fótur hansara. Eg vil fylgja tær,

hvar ið tú so fert. Eg vil vera tænastakona tín, um tú bert vilt geva mær alskín og kærleika tín. Eg havi bíðað tær í ár. Slá meg, um tú vilt, men eg fylgi tær kortini.«

Ivaleyks kastaði hon seg at barni hansara, legði armar sínar um hálsin og trýsti heitar kossir á varrar hansara — hennara gulllitaða hár fall leyst um hálsin og herðarnar og leikaði kátt og reint í vindinum. — — —

Og havið lýsti og logaði alt í mureldi. Hin reyða snekkjan streyk fram á silvurbárum, burt til móðurina miklu, ástina hina altvaldandi, hon sum den er alla staðni, í hjartanum á hvørjum kykti, hvørjari veru, í ævni sjálvari, hon sum reikar um skuggalendi mannalívsins og tendrar eldin í sálunum í teim óteljandi herskarum av børnum (Framhald.)